

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jiřího Pally a soudců Mgr. Aleše Roztočila a Mgr. Petry Weissové v právní věci žalobce: **R. K.**, zast. Mgr. Jaroslavem Topolem, advokátem, se sídlem Na Zlatnici 301/2, Praha 4, proti žalovanému: **Krajský úřad Moravskoslezského kraje**, se sídlem 28. října 117, Ostrava, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 11. 2016, č. j. MSK 138575/2016, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 26. 11. 2018, č. j. 22 A 16/2017 - 34,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Žalobci **se vrací** soudní poplatek za kasační stížnost ve výši 5.000 Kč, který bude vyplacen z účtu Nejvyššího správního soudu na účet č. 2100483651/2010 do třiceti dnů od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Rozsudkem ze dne 26. 11. 2018, č. j. 22 A 16/2017 - 34, Krajský soud v Ostravě zamítl žalobu proti rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 11. 2016, č. j. MSK 138575/2016, ve věci správního deliktu provozovatele vozidla.

[2] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) podal blanketní kasační stížnost, v níž uvedl, že brojí proti výše uvedenému rozsudku krajského soudu, domáhá se jeho zrušení, vrácení věci k dalšímu řízení a náhrady nákladů řízení. Stěžovatel dodal, že kasační stížnost doplní ve lhůtě stanovené soudem. Vzhledem k tomu, že kasační stížnost neměla stanovené náležitosti podle § 106 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, (dále jen „s. ř. s.“), Nejvyšší správní soud podle § 106 odst. 3 téhož zákona usnesením ze dne 27. 12. 2018, č. j. 4 As 399/2018 - 9, vyzval stěžovatele, aby ve lhůtě jednoho měsíce od doručení tohoto usnesení doplnil kasační stížnost tak, že uvede v jakém rozsahu a z jakých konkrétních důvodů napadá rozsudek krajského soudu, a poučil jej, že kasační stížnost podle § 37 odst. 5 s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona odmítne, pokud neodstraní její vady tak, že v řízení bude možné pokračovat. Usnesení bylo podle § 42 odst. 2 s. ř. s. doručeno dne 3. 1. 2019 zástupci stěžovatele a lhůta k doplnění kasační stížnosti podle § 40 odst. 2 a 3 s. ř. s. marně uplynula dne 4. 2. 2019.

[3] Podle § 106 odst. 1 s. ř. s. „[k]romě obecných náležitostí podání musí kasační stížnost obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, údaj o tom, kdy mu rozhodnutí bylo doručeno. Ustanovení § 37 platí obdobně.“

[4] Podle § 37 odst. 5 s. ř. s. „[p]ředseda senátu usnesením vyzve podatele k opravě nebo odstranění vad podání a stanoví k tomu lhůtu. Nebude-li podání v této lhůtě doplněno nebo opraveno a v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat, soud podání usnesením odmítne, nestanoví-li zákon jiný procesní důsledek. O tom musí být podatel ve výzvě poučen.“

[5] Stěžovatel byl řádně vyzván k odstranění vytykaných vad kasační stížnosti a současně byl poučen o následcích nerespektování takového požadavku. Vytýkané vady však ve stanovené lhůtě neodstranil. Vzhledem k tomu, že stěžovatel nedoplnil rozsah ani důvody, z jakých napadá rozsudek krajského soudu, nebyly splněny podmínky § 106 odst. 1 s. ř. s. Nejvyšší správní soud kasační stížnost odmítl podle § 37 odst. 5 s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona, neboť nebyla ve stanovené lhůtě doplněna a v řízení pro tento nedostatek nelze pokračovat.

[6] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud za použití ustanovení § 60 odst. 3 věty první s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona tak, že žádný z účastníků nemá právo na jejich náhradu, neboť kasační stížnost byla odmítnuta.

[7] Podle poslední věty § 10 odst. 3 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, „[b]yl-li návrh na zahájení řízení před prvním jednáním odmítnut, soud vrátí z účtu soudu zaplacený poplatek“. Podle odst. 5 téhož ustanovení „[v] řízení, v němž lze rozhodnout bez jednání, postupuje soud obdobně podle odstavců 3 a 4, dokud nebylo vydáno rozhodnutí o věci samé“.

[8] Vzhledem k tomu, že Nejvyšší správní soud odmítl kasační stížnost, aniž by rozhodl o věci samé, byly naplněny podmínky stanovené naposledy citovanými ustanoveními zákona pro vrácení soudního poplatku za kasační stížnost, který stěžovatel zaplatil ve výši 5.000 Kč ke dni 7. 1. 2019. Nejvyšší správní soud proto rozhodl, že se stěžovateli vrací zaplacený soudní poplatek za kasační stížnost ve výši 5.000 Kč. Uvedená částka bude v souladu s § 10a odst. 1 zákona o soudních poplatcích vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do třiceti dnů od právní moci tohoto usnesení na bankovní účet, ze kterého byla zaplacena.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 20. února 2019

JUDr. Jiří Palla
předseda senátu